

Aşk Ne ki Özlem Çekmedikten Sonra

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Mart 2023

Uleması ömrün; ulağı aşkın ve de seyrinde dünün bir başak gibi dolgun bir acı gibi doygun hicrinde sevdanın hicreti ölümün ve dokunulmazlığında göğün, s/onsuzluğa kanat açan bir günlük yaşamı ile kelebeğin o kısacık sürede bile kolaylıkla hayata tutunduğunun güncesi ve de ertesi iken acının boşluğunda saklı bir hoşluk misali acıyla örtündüğümüz kadar aşkla ihya olan evrenin alametifarikası...

Hazanla örtüştüm ve duyguları ve kılı kırk yardım
Aşktı idamem
Hazandı ikamem
İdraki ne mümkün, sevda ile boy ölçüşen ufacık cüssesi kelebeğin.

Bendim.
Biz olmanın muadili ise ben ve hayal kırıklıklarım.
Bizdim.
Beylik bir söylemden arda kalan
Ve siz olmanın tini;
Elbet yolu saygıdan ve sevgiden geçen...

Alametifarikası hüznün
Bir kâşif gibi çıktığım keşfin
Öncesinde saklı rutin gibi
Dikilesi sökükleri yüreğin
Noktalı virgül gibi
Yoksa bir ayraç mıydı sevmek, sevebilmek?

Açmaza düşen eşkâli kayıp yüreğin tininde saklı ne çok gerçek
Boykot ettiğim ömrün arka bahçesi idi cennet
Cehennem ateşinde yanan beden ve yürek
Kat izinde ömrün
Kalantor gölgelerden uzak
Beyazın nazına ve niyazına denk
Düştüğüm hüznün coğrafyası
Enseyi karartmadan yaşamının meali
Bazen hüznün bazense sözün bittiği
Yerden yeniden başlamak
Bir avazda doğan yaşam ve ölüm

Tıpkı cereyan eden geceden firar eden
Işığın cengi
Hararetle yaşamak ne ki sevmedikten sonra?
Ya, aşk ne ki özlem çekmedikten sonra?

Sonrasız ve ütüsüz duygular
Renginden çıkıp da yola
Varamadığın bir son
Naftalin dolu bir çuval dolusu hatıra
Acıyı men edip de mutluluğa her kucak açtığında
Hüzündür reçetesi şairin
Hazandır reçinesi şiirin
Ve de tüten duman misali gözlerin
Yaşadığı ve yeşerdiği bir cinnet ki:
Olay mahallinde baltayı taşa vuran ormancı
Kurunun yanında yaşın da yandığı
Bir hikâyenin başkahramanı.

Aslında şairin saf tuttuğu bir hikâye
Şiirlerle örülü ömrü altın tepside sunan kalemin nezdinde
Sancılandığı şafağın
Saydığına yalnızlığı birden başlayıp varamadığın
Nihai dolduruşu hayatın
Kaza eseri yediğin kurşun
Yok yere canından olduğun
Varsın olsun
Kurşun ağırlığında acıların
Ne de olsa canın yandığı kadar insanın
Yakardığın kadar yakınsın hidayete.

Aşkla devinen yüreğin hicreti
Ve nasıl ki kul, düşkün Rabbine
Varsın olsun geçirdiğin cinnet
Yaşadığın yaşattığın kadar yüreği cennet
Bahçelerinde baş veren o tomurcuk
Ne de olsa ilahidir hayatın, kaderin sana tuttuğu ışık
Yarınlara ve umuda namzet
Rotansa illa ki hidayet
Aşk ile pişti mi yürek...